Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0298

EU's diplomatiske strategi og geopolitiske samarbejde i Arktis

Europa-Parlamentets henstilling af 26. november 2025 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om EU's diplomatiske strategi og geopolitiske samarbejde i Arktis (2025/2116(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om arktiske spørgsmål, navnlig sin beslutning af 7. oktober 2021 om Arktis: muligheder, bekymringer og sikkerhedsmæssige udfordringer[1],

– der henviser til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS) af 16. november 1994;

– der henviser til den fælles meddelelse af 13. oktober 2021 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Et stærkere EU-engagement for et fredeligt, bæredygtigt og fremgangsrigt Arktis" (JOIN(2021)0027),

– der henviser til Parisaftalen og FN's rammekonvention om klimaændringer,

– der henviser til aftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers havretskonvention om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion, som blev vedtaget den 19. juni 2023,

– der henviser til oprettelsen af Østersørådet,

– der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention vedrørende oprindelige folk og stammefolk, der blev vedtaget den

[1] EUT C 132 af 24.3.2022, s. 113.

27. juni 1989,

– der henviser til aftalen af 3. oktober 2018 om at forhindre ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav (fiskeriaftalen om det centrale Nordlige Ishav),

– der henviser til FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder,

– der henviser til Svalbardtraktaten af 9. februar 1920 (tidligere traktaten angående Spitsbergen),

– der henviser til erklæringen af 19. september 1996 om oprettelse af Arktisk Råd (Ottawaerklæringen),

– der henviser til de tre retligt bindende aftaler, der er forhandlet inden for rammerne af Arktisk Råd, nemlig aftalen af 12. maj 2011 om samarbejde om aeronautisk og maritim eftersøgning og redning i Arktis, aftalen af 15. maj 2013 om samarbejde om olieforurening til søs, beredskab og bekæmpelse i Arktis og aftalen af 11. maj 2017 om styrkelse af det internationale videnskabelige samarbejde om Arktis,

– der henviser til den fælles erklæring efter topmødet mellem Den Europæiske Union og Canada i 2025: Et varigt partnerskab, en ambitiøs dagsorden,

– der henviser til indvielsen af EU's kontor i Nuuk, Grønland, den 15. marts 2024,

– der henviser til den tale, som formanden for Grønlands regering, Jens-Frederik Nielsen, holdt i Parlamentet den 8. oktober 2025,

– der henviser til forretningsordenens artikel 121,

– der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A10-0229/2025),

A. der henviser til, at Arktis er en region, der er beboet af over fire millioner mennesker med forskellige kulturer, samfund og økonomier, og at det som sådan skal forblive et område med fred, hvis biodiversitet og skrøbelige økosystemer respekteres; der henviser til, at det konstruktive samarbejde i Arktis bør beskyttes mod stadig kraftigere globale rivaliseringer;

B. der henviser til, at EU i årtier har været engageret i både den europæiske del af Arktis og den bredere arktiske region som en arktisk aktør med strategiske interesser og har en grundlæggende interesse i at bidrage strategisk til positive sikkerhedsmæssige, socioøkonomiske og miljømæssige resultater, navnlig gennem multilateralt samarbejde;

C. der henviser til, at Rusland siden sin ulovlige angrebskrig mod Ukraine har intensiveret sin militære opbygning i Arktis; der

henviser til, at den russiske militarisering kombineret med øget kinesisk tilstedeværelse har ændret den politiske og sikkerhedsmæssige situation i regionen; der henviser til, at Rusland har vedtaget en ensidig og ulovlig ordning for sejlads langs Den Nordlige Sørute, herunder loven af 5. december 2022, der begrænser udenlandske krigsskibes passage, hvilket giver anledning til alvorlig bekymring med hensyn til overholdelsen af folkeretten, navnlig UNCLOS, og risikerer at forværre de geopolitiske spændinger i Arktis;

D. der henviser til, at den arktiske region i stadig højere grad anvendes til militære formål, samtidig med at de internationale lovrammer for våbenkontrol, herunder med hensyn til kernevåben, svækkes, navnlig gennem handlinger foretaget af totalitære og autoritære regimer såsom Rusland;

E. der henviser til, at nøje overholdelse af den territoriale integritet og folkeretten – navnlig UNCLOS og Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) konventioner – er helt afgørende for at bevare Arktis som en sikker og stabil region; der henviser til, at IMO er den førende globale myndighed for sikkerhed til søs og beskyttelse af havmiljøet, idet dens juridisk bindende konventioner og frivillige retningslinjer gælder globalt, herunder i Arktis;

F. der henviser til, at alle politikker for Arktis skal afspejle de forskellige realiteter i regionen, herunder forskellige forvaltningssystemer, retlige rammer, infrastrukturkapaciteter og socioøkonomiske forhold;

G. der henviser til, at Arktisk Råd er det vigtigste forum for samarbejde i polarområdet; der henviser til, at tre EU-medlemsstater og yderligere to medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) er en del af Arktisk Råd, mens syv af dets medlemmer er NATO-stater;

H. der henviser til, at Arktisk Råd, selv om det er baseret på frivillige tilsagn og ikke har bindende myndighed, har fremmet konstruktivt samarbejde og flere bindende aftaler; der henviser til, at dets begrænsede mandat reducerer dets evne til at tackle store udfordringer såsom miljøkatastrofer eller stigende geopolitiske spændinger, som kan true Arktis' status som en region med lav spænding; der henviser til, at de politiske møder i Arktisk Råd på grund af Ruslands uprovokerede angrebskrig mod Ukraine er blevet suspenderet, hvilket underminerer Arktisk Råds evne til at opfylde sit mandat og fungere korrekt;

I. der henviser til, at der ikke er sket fremskridt med hensyn til EU's ansøgning om at blive fuldgyldig observatør i Arktisk Råd;

J. der henviser til, at de arktiske havområder mellem Grønland, Island og Det Forenede Kongerige (GIUK Gap) udgør en strategisk korridor,

der gør det muligt at kontrollere skibstrafikken og opdage hybride trusler; der henviser til, at Finlands og Sveriges tiltrædelse af NATO har uddybet alliancens arktiske orientering og vil styrke dens position i regionen;

K. der henviser til, at den arktiske region opvarmes ca. tre gange hurtigere end det globale gennemsnit, hvilket øger tabet af is og truer planetens klimastabilitet; der henviser til, at sommerhavis hurtigt forsvinder, hvilket forårsager omfattende ødelæggelse af levesteder og fald i bestande af arter, der er afhængige af sne og is;

L. der henviser til, at NATO i 2022 anerkendte klimaændringer som en afgørende udfordring og trusselsmultiplikator med dybtgående konsekvenser for sikkerheden og militære operationer, herunder i det høje nord, og udpegede det høje nord som en region af strategisk betydning, hvor Ruslands evne til at afbryde allierede forstærkninger og retten til fri sejlads på tværs af Nordatlanten udgør en direkte udfordring for alliancen; der henviser til, at Arktis kan ses som et primært område for sammenhængen mellem klima og sikkerhed; der henviser til, at gennemførelsen af Parisaftalen og den europæiske grønne pagt fortsat er nødvendig for at forebygge de værste konsekvenser af klimaændringerne;

M. der henviser til, at optøningen af permafrost udgør en grænseoverskridende sikkerhedsmæssig, miljømæssig og biologisk trussel på grund af dens ødelæggende indvirkning på infrastruktur, udledningen af klimaskadelig methan og genfremkomsten af ukendte vira og bakterier i dvale samt dens bidrag til forstyrrelser i vejrmønstre i Europa og resten af verden; der henviser til, at undersøisk permafrost i den østsibiriske arktiske sokkel kan blive endnu en kilde til methanemissioner;

N. der henviser til, at den aftagende havis øger den globale interesse for Arktis og dets ressourcer; der henviser til, at den hurtige tilbagetrækning af havisen navnlig åbner for kommercielle korridorer, der er farbare i visse årstider og potentielt hele året rundt, eksempelvis Den Nordlige Sørute, Nordvestpassagen og en mulig fremtidig sørute gennem Nordpolen, som kan omforme de globale handelsmønstre og samtidig skabe dybtgående miljømæssige, sikkerhedsmæssige og forvaltningsmæssige udfordringer for Arktis; der henviser til, at barske vejrforhold, begrænset eftersøgnings- og redningskapacitet, høje forsikringsomkostninger og uløste spørgsmål vedrørende disse nye søruters internationale retlige status udgør store hindringer for deres fulde gennemførelse, og at mange parter kræver, at disse ruter betragtes som en del af de "globale fællesgoder";

O. der henviser til, at klimakrisen betyder, at ændringer i Arktis er uløseligt forbundet med Europa; der henviser til, at højere temperaturer, stigende vandstand i havene, formindsket biodiversitet

og ekstreme vejrforhold påvirker mennesker og økosystemer i Europa, hvilket understreger behovet for viden- og forskningsbaserede politikker, der inddrager lokale arktiske samfund og forskningsinstitutioner;

P. der henviser til, at Rusland har udvidet sin styrkeposition og militære infrastruktur i Arktis markant, hvilket har øget de regionale militære spændinger; der henviser til, at Arktis i det russiske udenrigspolitiske koncept fra 2023 udpeges som en af Ruslands prioriterede regioner; der henviser til, at militariseringen af Arktis er i strid med den samarbejdsånd, der hidtil har ligget til grund for forbindelserne mellem staterne i Arktis;

Q. der henviser til, at det uddybede samarbejde mellem Kina og Rusland i Arktis gennem fælles energiprojekter, infrastrukturinvesteringer og skibsfartsprojekter langs nye arktiske ruter risikerer at konsolidere en geopolitisk akse for ressourceudnyttelse og begrænset adgang til ressourcer til skade for arktiske kystsamfund, oprindelige folk og globale miljøbeskyttelsesforanstaltninger; der henviser til, at Ruslands krænkelser af nabolandenes suverænitet og territoriale integritet kombineret med dets hindring af sejlads i Det Asovske Hav, Sortehavet og Østersøen giver anledning til alvorlig bekymring, der skal tages i betragtning i enhver vurdering af udsigterne til at opretholde fredelig sameksistens i Arktis;

R. der henviser til, at Rusland navnlig er i færd med at styrke sin arktiske infrastruktur gennem byggeriet og idriftsættelsen af den universelle atomdrevne isbryder Chukotka (projekt 22220) som led i sit bredere program for at sikre sejlads året rundt langs Den Nordlige Sørute; der henviser til, at Rusland er i gang med at bygge nye isbrydere, som skal understøtte landets strategiske ambitioner i Arktis;

S. der henviser til, at satellitbilleder fra 2023 afslørede en betydelig ny opførelse af bygninger og infrastruktur på Novaya Zemlya, en fjerntliggende arktisk ø, der historisk har været anvendt af Rusland til afprøvning af atomvåben; der henviser til, at en sådan udvikling giver anledning til alvorlig bekymring over fornyede nukleare aktiviteter i Arktis og deres konsekvenser for den regionale sikkerhed og miljøsikkerheden; der henviser til, at Ruslands udvidelse af militært byggeri, herunder på Wrangeløen, som er et UNESCO-verdensarvssted og et naturreservat, giver anledning til alvorlige miljømæssige, sikkerhedsmæssige og juridiske bekymringer;

T. der henviser til, at Rusland i marts 2024 vedtog et dekret om udvidelse af Den Russiske Føderations arktiske zone til at omfatte kommunerne Beresovskij og Belojarskij i den khanti-mansijske autonome kreds Jugra; der henviser til, at denne udvidelse er en del

af Ruslands strategi for at konsolidere den føderale kontrol med naturressourcer, styrke landets territoriale krav og tiltrække investorer gennem særlige incitamenter i den økonomiske zone;

U. der henviser til, at Rusland har intensiveret hybride trusler i den arktiske region, herunder cyberoperationer og GPS-jamming; der henviser til, at de arktiske farvande i stigende grad anvendes af Ruslands gamle og dårligt vedligeholdte "skyggeflåde", som opererer under bekvemmelighedsflag, for at omgå internationale sanktioner, hvilket medfører betydelige miljømæssige og sikkerhedsmæssige risici i denne skrøbelige region;

V. der henviser til, at Kina har erklæret sig som en "næsten arktisk stat", har proklameret en "polarsilkevej" som en udvidelse af "ét bælte, én vej"-initiativet og støt og hastigt øger sit fodaftryk nord for polarcirklen, herunder gennem investeringer i russiske virksomheder; der henviser til, at Kinas hvidbog fra 2025 om national sikkerhed i den nye ære udpeger "polarsikkerhed" som en del af dets omfattende nationale sikkerhedskoncept;

W. der henviser til, at Kinas proklamation af landet som en "næsten arktisk stat" er en vildledende selvbetegnelse uden retsgrundlag, privilegier eller begrundelse for militær tilstedeværelse i det høje nord; der henviser til, at Kina har camoufleret sine militære og politiske outreachaktiviteter under dække af videnskabelig forskning, idet kinesiske forskningsfaciliteter i Arktis, heriblandt Yellow River Station i Svalbard og det kinesisk-islandske arktiske videnskabelige observatorium i Kárhóll, har potentiel dobbelt anvendelse; der henviser til, at den kinesiske kystvagt i oktober 2024 hævdede at være sejlet ind i Det Nordlige Ishav for første gang under en fælles patruljering med Rusland, hvilket er endnu et tegn på en koordineret indsats fra Kina og Rusland for at udvide deres strategiske fodaftryk i det høje nord;

X. der henviser til, at flere europæiske lande i de seneste år har blokeret forsøg på kinesiske opkøb af følsom arktisk infrastruktur af hensyn til den nationale sikkerhed, herunder Danmarks beslutning i 2016 om at blokere for købet af Grønnedal-flådebasen i Grønland, Finlands beslutning i 2018 om at blokere for købet af Kemijärvi lufthavn tæt på et militærområde og Norges beslutning i 2024 om at standse salget af Søre Fagerfjord til kinesiske købere;

Y. der henviser til, at Rusland og Kina i de seneste år har uddybet deres samarbejde i Arktis gennem undertegnelsen af en aftale om kystvagtsamarbejde, gennemførelsen af fælles militærøvelser såsom "Ocean-2024" og "Pacific Patrol-2024" i nærheden af Arktis og teknologiske projekter og skibsbygningsprojekter og nye handelskorridorer langs Den Nordlige Sørute, og at landene derved har styrket deres strategiske afstemning i det høje nord; der henviser til, at Kina på trods af Ruslands angrebskrig mod Ukraine

har fortsat sit arktiske samarbejde med Rusland og kompenserer for tabte investeringer fra vestlige virksomheder som følge af de vestlige sanktioner, der blev vedtaget efter Ruslands omfattende invasion af Ukraine;

Z. der henviser til, at Kina via et fragtskib afprøver en ekspresrute til Europa gennem Arktis for at etablere en fast rute via Ruslands Nordlige Sørute, som vil forbinde flere havne i Asien og Europa;

AA. der henviser til, at USA's tilgang til Arktis udvikler sig i retning af øget indblanding efter visse beklagelige erklæringer angående Grønland;

AB. der henviser til, at oprindelige folk og lokalsamfund besidder en uerstattelig traditionel viden, fungerer som de primære forvaltere af arktiske økosystemer og allerede nu rammes uforholdsmæssig hårdt af klimaændringer, socioøkonomisk marginalisering og miljøforringelser, samtidig med at de ofte udelukkes fra beslutningsprocesser; der henviser til, at der blandt de europæiske politiske beslutningstagere er bred accept af, at oprindelige folk skal støttes yderligere, og at deres interesser skal prioriteres højere i den politiske beslutningsproces, samtidig med at det sikres, at deres lokalsamfundsbaserede viden respekteres og tages i betragtning i al politikudvikling; der henviser til, at Arktisk Råd har taget betydelige skridt til at løse dette problem;

AC. der henviser til, at Danmark, Sverige og Finland har undertegnet Ottawaerklæringen fra 1996, som bekræfter deres engagement i velfærden for indbyggerne i Arktis, herunder anerkendelsen af de særlige forbindelser og unikke bidrag fra oprindelige folk og deres samfund, anerkender de oprindelige folks traditionelle viden og opfordrer til, at de fuldt ud høres og inddrages i beslutningstagning;

AD. der henviser til, at EU's arktiske regioner fungerer som indgangsport til EU's engagement og tilstedeværelse i det bredere arktiske område og tilvejebringer ressourcer til Europas strategiske autonomi, samtidig med at de tilgodeser lokale interesser såsom den stigende efterspørgsel efter naturressourcer og oprindelige folks rettigheder; der henviser til, at EU-støtte inden for rammerne af samhørighedspolitikken, Interreg, Horisont Europa og programmer for udvikling af landdistrikter til områder såsom de nordlige tyndtbefolkede områder og netværk såsom det arktiske borgmesterforum og Arctic Six er afgørende for EU's arktiske interesser;

AE. der henviser til, at initiativer såsom Barentstopmødet mellem de euro-arktiske oprindelige samer, der blev afholdt i Europa-Parlamentet i 2023, kan styrke samarbejdet med samesamfundet yderligere;

AF. der henviser til, at Grønland overtager formandskabet for Arktisk

Råd i perioden 2025-2027 på vegne af Kongeriget Danmark, og at dette er en afgørende mulighed for at styrke en inklusiv og regelbaseret forvaltning af Arktis;

AG. der henviser til, at Grønlands strategi er at styrke dets diplomatiske repræsentation i hele verden, heriblandt gennem planer om at åbne kontorer i Ottawa og New York, samtidig med at det opretholder sine repræsentationer i Washington, Beijing, Reykjavik og Bruxelles; der henviser til, at den strategiske betydning af USA's Pituffik Space Base i Grønland er afgørende for NATO's missilforsvarssystem og rumovervågningsaktiviteter;

AH. der henviser til, at Den Europæiske Union efter gentagne henstillinger fra Parlamentet endelig oprettede et EU-kontor i Nuuk i marts 2024, som har styrket Unionens diplomatiske tilstedeværelse og fremmet et tættere samarbejde med Grønland; der henviser til, at EU og Færøerne er blevet enige om et styrket partnerskab, der omfatter samarbejde inden for fiskeri, klima og andre strategiske spørgsmål;

AI. der henviser til, at Arktis er rig på kulbrinter, sjældne jordarter, fiskeressourcer og andre ressourcer, som bliver stadig mere eftertragtede, hvilket nødvendiggør strenge bæredygtighedsstandarder og en retfærdig deling af fordele;

AJ. der henviser til, at Arktis har forskellige energiressourcer, der er afgørende for EU's grønne og digitale omstilling, herunder grøn brint, vandkraft, vindkraft og geotermisk energi, som kan bidrage til at diversificere og dekarbonisere EU's energimiks; der henviser til, at det er nødvendigt med strategiske investeringer for at sikre kritiske råstoffer, der er afgørende for EU's industrielle konkurrenceevne og forsvarskapacitet;

AK. der henviser til, at initiativer såsom Polar Connect og "Vision 2030"-konceptet omfatter modstandsdygtige transarktiske undersøiske kabelruter, der forbinder Grønland og Island med det kontinentale Europa; der henviser til, at sådanne projekter er sårbare over for hybride trusler fra ondsindede aktører såsom Rusland og Kina;

AL. der henviser til, at udrulningen af arktiske undersøiske fiberoptiske kabler, der forbinder Europa med Japan og Sydkorea, udgør en strategisk mulighed for at forbedre sikker digital højhastighedskonnektivitet, styrke EU's digitale suverænitet og uddybe samarbejdet mellem EU og Asien; der henviser til, at beskyttelse af undersøiske kabler, rørledninger, kommunikationssystemer og transportkorridorer i Arktis er afgørende for EU's og EØS' digitale, energimæssige og økonomiske sikkerhed;

AM. der henviser til, at Grønland, Island og Norge forvalter Arktis' største bæredygtige fiskeri, og at regionen udvikler ekspertise inden

for bioteknologi og innovation, som er afgørende for EU's fødevaresikkerhed, blå økonomi og videnskabelige lederskab; der henviser til, at UNCLOS indeholder bestemmelser om staters rettigheder, pligter og ansvar med hensyn til at beskytte miljøhensyn;

AN. der henviser til, at Arktis' økonomiske potentiale rækker ud over naturressourcer til sektorer som bæredygtig turisme, rumteknologi og datacenterinfrastruktur, der giver EU mulighed for at udvikle strategiske partnerskaber, der udnytter regionens unikke geografi, vedvarende energikilder og nærhed til vigtige allierede;

AO. der henviser til, at princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" går ud på ikke at støtte eller udføre økonomiske aktiviteter, der i væsentlig grad skader noget miljømål, jf. artikel 17 i forordning (EU) 2020/852[2];

AP. der henviser til, at energiforbindelser med Arktis – herunder olie- og gasimport fra den norske del af Barentshavet, transport af flydende naturgas (LNG) via arktiske skibsruter i overgangsperioden hen imod EU's energiuafhængighed, eksport af vedvarende energi og potentialet for grøn brint fra Island og Grønland, EU-støttede infrastrukturprojekter såsom undersøiske kabler og rørledninger og samarbejde om forskning og innovation med henblik på bæredygtig udvikling – er afgørende for EU's energisikkerhed og fremtidige økonomiske udvikling og for at sikre investeringer i lokale arktiske økonomier og lokal arktisk infrastruktur; der henviser til, at pålidelige energipartnere og -forsyninger er afgørende for at opnå overordnet sikkerhed, sådan som det illustreres af Ruslands angrebskrig mod Ukraine og den efterfølgende energikrise;

AQ. der henviser til, at Arktis lider under mangel på infrastruktur, hvilket stiller lokalbefolkningen og andre i en dårlig position; der henviser til, at udviklingen af infrastrukturprojekter med flere formål kan bidrage til at afhjælpe både disse mangler og bredere sikkerhedsudfordringer;

AR. der henviser til, at nyopførte og planlagte LNG-terminaler – navnlig flydende lager- og genforgasningsenheder, som EU's medlemsstater har forpligtet sig til i de seneste år – udgør en vigtig gateway for norsk LNG, hvilket yderligere styrker diversificeringen og forsyningssikkerheden; der henviser til, at den videre udvikling og konstruktion af isbrydere er afgørende for efterforskningen og sikkerheden i Arktis, og at Finland har særlig ekspertise i denne

---

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

henseende;

AS. der henviser til, at EU-finansieret forskning, Horisont Europa-partnerskaber og satellittjenester fra Copernicus sikrer data, som er afgørende for sikkerhed, klimaresiliens, navigationssikkerhed og miljøforvaltning i det høje nord;

AT. der henviser til, at sikker, modstandsdygtig og uafhængig satellitkonnektivitet udgør et strategisk aktiv til at beskytte kommunikation, øge situationsbevidstheden, beskytte kritisk infrastruktur og styrke Unionens kapacitet til at forebygge, afværge og reagere på hybride og konventionelle trusler i Arktis;

AU. der henviser til, at rumteknologier, herunder positionsbestemmelse, navigation, jordobservation og satellitkommunikation, er afgørende for den arktiske situationsbevidsthed, miljøovervågning og konnektivitet; der henviser til, at Norges geografiske beliggenhed og faciliteter såsom Andøya Spaceport og Arctic Satellite Broadband Mission tilvejebringer kritisk infrastruktur til støtte for EU's interesser og muliggør uafhængig europæisk adgang til rummet; der henviser til, at øget samarbejde med Norge om rumkapacitet er afgørende for at fremme EU's arktiske strategi og sikkerhed;

AV. der henviser til, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) spiller en central rolle i udformningen og koordineringen af EU's politik for Arktis;

1. henstiller til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik:

   a) at fordømme den stigende militarisering af Arktis, som navnlig skyldes Ruslands omfattende militære omstrukturering, herunder oprettelsen af Det Maritime Departement, som sammen med Kinas tydelige interesse i regionen yderligere har eskaleret de regionale spændinger og undermineret den regionale stabilitet

   b) nøje at overvåge Kinas voksende strategiske interesse og aktiviteter i den arktiske region inden for rammerne af "den polare silkevej"; at anerkende, at Kinas erklærede ambition om at blive en "polar stormagt" senest i 2030 og udvidelsen af landets tilstedeværelse gennem forskningsmissioner, strategiske infrastrukturinvesteringer og partnerskaber med dobbelt anvendelse kan udfordre etablerede forvaltningsprincipper

   c) at tage højde for alle potentielle trusselsscenarier i forbindelse med situationen i Ukraine, herunder en mulig styrkelse af Ruslands tilstedeværelse i Arktis som følge af en potentiel frossen konflikt i Ukraine; derfor fuldt ud at gennemføre EU's sanktioner mod teknologier med dobbelt anvendelse, der er

bestemt til Ruslands militære ekspansion i Arktis, og samtidig støtte Ukraines engagement i arktiske forvaltningsstrukturer, herunder udsigten til observatørstatus i relevante fora; at styrke sanktionerne mod skyggeflådefartøjer, der sejler under bekvemmelighedsflag for at unddrage sig sanktioner i Arktis; at opgradere overvågningen og håndhævelsen af disse sanktioner, herunder gennem internationalt samarbejde for at sikre, at havne og forsikringsselskaber sortlister sådanne fartøjer; at holde flagstater fuldt ansvarlige for at sikre overholdelse af miljø- og sikkerhedsstandarder

d) fuldt ud at forstå vigtigheden af GIUK Gap som en maritim transportkorridor, der er uadskillelig fra EU's interesser, samt de risici, der er forbundet med, at den er blevet et indsatsområde for gråzoneoperationer; derfor at søge at opbygge institutionel robusthed i disse lande og territorier i samarbejde med konstruktive partnere

e) som reaktion herpå at samarbejde med medlemsstaterne og NATO's allierede for at styrke afskrækningskapaciteten, herunder gennem styrkede strategiske dialoger mellem EU og NATO om bevidsthed om det arktiske område, deling af efterretninger og fælles forsvarsøvelser i det høje nord i lighed med Arctic Challenge 2023, der blev afholdt af Sverige, Finland og Norge, og den danskledede militærøvelse Arctic Light 2025; at øge samarbejdet med NATO's strukturer og Det Europæiske Center for Imødegåelse af Hybride Trusler for at opbygge modstandsdygtighed og udvikle fælles standarder for beskyttelse af infrastruktur i Arktis; at uddybe det praktiske samarbejde mellem EU og NATO i Arktis på områder af fælles interesse, herunder bevidsthed om det maritime område, beskyttelse af kritisk infrastruktur, logistik og interoperabilitet i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer; at øge årvågenheden i EU's samarbejde med eksterne partnere og etablere sikkerhedsscreeningsmekanismer på EU-plan for udenlandske arktiske forsknings- og infrastrukturprojekter

f) sideløbende hermed at fortsætte arbejdet med at forhindre, at geopolitiske konflikter får afsmittende virkninger i regionen, og samtidig påtage sig en mere fremtrædende rolle i Arktis og tilstræbe en omfattende omformulering af politikken for Arktis, der bevæger sig ud over den forældede forestilling om arktisk exceptionalisme, og i stedet anvende den som en metode til at vurdere nye udfordringer i den nuværende geopolitiske kontekst

g) i lyset af alt dette at sikre, at EU's indsats i det høje nord supplerer NATO's strategiske koncept fra 2022 og drager fordel af alliancens styrkede maritime position; at opfordre til styrket dekonfliktion og fælles situationsbevidsthed mellem NATO og EU og til styrket interoperabilitet mellem EU's medlemsstater

og andre NATO-allierede inden for arktisk sikkerhed, maritim overvågning, eftersøgnings- og redningsoperationer samt beskyttelse af kritisk infrastruktur

h) at være sig bevidst, at den europæiske arktiske region er en del af et kontinuum, der omfatter Østersøregionen i Arktis og har fælles udfordringer og interesser; at anerkende, at EU's aktiviteter i Arktis skal bringes i overensstemmelse med og støtte de EU-udviklingsaktiviteter, som gennemføres i EU's østlige grænseområder i nord, for at maksimere deres indvirkning

i) på denne baggrund og i lyset af den seneste tids hændelser i Østersøen, der tilskrives Ruslands skyggeflåde og kinesiske fartøjer, i væsentlig grad at styrke beskyttelsen af vigtig undersøisk infrastruktur i Arktis, navnlig undersøiske kabler og rørledninger, herunder i nærheden af Grønland, og stramme de lovgivningsmæssige rammer for sanktioner og modforanstaltninger; at håndhæve forpligtelserne i artikel 112 og 115 i UNCLOS, som er afgørende for at sikre Europas digitale og energimæssige sammenkoblinger mod geopolitiske sammenbrud; at formulere en EU-EØS-strategi for overvågning og bekæmpelse af kinesisk-russisk samarbejde i Arktis, som potentielt undergraver både retten til fri sejlads og folkeretten

j) at støtte, at der fastsættes fælles standarder for cybersikkerhed og modstandsdygtighed for undersøiske kabler, udskibningssteder og kritisk digital infrastruktur i Arktis, herunder gennem fælles risikovurderinger, krav om indberetning af hændelser og periodiske stresstest, i anerkendelse af disse elementers strategiske rolle for undersøiske EU's åbne strategiske autonomi

k) at imødegå hybride trusler såsom cyberangreb, GPS-jamming, falske GPS-signaler og undersøisk kabelsabotage, hvilket kræver forbedrede overvågnings- og reaktionsmekanismer i form af fælles EU-NATO-overvågnings- og reaktionsrammer og øgede investeringer i opgraderet, sikker og autonom satellitkommunikation, herunder opsendelseskapacitet, samt investeringer, undervandsdroner og kortlægning af havbunden; i den henseende at støtte forskning i, afprøvning og gradvis opstilling, i samarbejde med nordiske partnere, af EU-finansierede hybride overvågningsteknologier, herunder ubemandede systemer, med henblik på at overvåge og reagere på hybride trusler

l) i betragtning af den for europæisk sikkerhed voksende strategiske betydning og afhængighed af arktiske, rumbaserede kapabiliteter at styrke den kollektive situationsbevidsthed, modstandsevne og regionale stabilitet i Arktis; desuden at

fremme EU-ledede investeringer og partnerskaber med betroede allierede for at sikre kritisk arktisk infrastruktur og mindske afhængigheden af autoritære magter, herunder produktionen af isbrydere, om muligt i samarbejde med EU's strategiske partnere

m) at erkende den øgede geopolitiske konkurrence langs de arktiske søruter, navnlig den Nordlige Sørute; følgelig at understøtte diplomatiske dialoger, der har til formål at etablere klare, internationale aftaler om retten til fri sejlads og fredeligt maritimt samarbejde, og samtidig at modsætte sig ensidige krav og at fremme tilslutningen til anvendelse af internationale søfartsregler i overensstemmelse med FN's havretskonvention; følgelig offentligt at fordømme Ruslands restriktioner for fri sejlads på den Nordlige Sørute og dets forstærkning af landets militære infrastruktur langs denne rute; at støtte påberåbelsen af folkeretten til at imødegå forsøg på at legitimere omstridte skibsfartskorridorer eller på at øve geopolitisk indflydelse under påskud af videnskabeligt eller økonomisk samarbejde; at deltage i regionale dialoger om gennemførelsen af aftalen inden for rammerne af FN's havretskonvention om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion

n) i betragtning af klimaforandringerne uforholdsmæssigt voldsomme indvirkning på Arktis hurtigst muligt og i samarbejde med internationale partnere og arktiske oprindelige folk at udbygge de tilpasningsstrategier, der har en sikkerhedspolitisk dimension, at støtte bredtfavnende overvågningsinitiativer og at øge investeringerne betydeligt i forskningsprogrammer, der prioriterer behovet for at skabe balance mellem den økonomiske vækst og beskyttelse af kritisk vigtige økosystemer i Arktis i overensstemmelse med princippet om ikke at gøre væsentlig skade som nedfældet i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852; at anerkende, at mens klimaforandringerne bringer de arktiske økosystemer i fare, har de stigende temperaturer også store samfundsmæssige virkninger i de arktiske områder, hvilket understreger behovet for at sætte befolkningen i Arktis i centrum for forskning og sørge for, at gevinsterne ved forskningen kan bistå de stedlige samfund med at tilpasse sig konsekvenserne af klimaforandringer og opbygge større modstandskraft

o) i betragtning af vigtigheden af arktiske naturressourcer, herunder kulbrinter, sjældne jordarter og fiskeressourcer og i samarbejde med medlemsstaterne at styrke de samtykkebaserede partnerskaber med Grønland og andre arktiske interessenter, herunder oprindelige befolkningsgrupper, om bæredygtig ressourceudvinding og -forarbejdning under nøje overholdelse af højeste

miljøstandarder, så katastrofer såsom det russiske Norild-olieudslip i 2020 undgås; at sikre, at et sådant samarbejde dels bidrager til befolkningstilvækst og revitalisering af lokalsamfundene i Arktis og dels mindsker EU's afhængighed af Kina og andre upålidelige leverandører; at tage hensyn til EU's strategiske interesser i at sikre adgang til kritiske råstoffer fra pålidelige, ligesindede partnere samt til EU's økonomiske vækst

p) sideløbende hermed og i lyset af den potentielle åbning for nye transarktiske skibsruter at arbejde for etableringen af en bindende international miljøansvarsordning, der sikrer, at forurenerne bærer det fulde ansvar for ulykker og miljøskader i arktisk farvand

q) i betragtning af, at arktiske oprindelige folks rettigheder skal respekteres og fremmes, at arbejde hen imod inddragelse af disse befolkningsgruppers viden i miljøprocesser og politiske beslutningsprocesser, således at deres rettigheder og ekspertise integreres behørigt på alle niveauer af EU's politikudformning i lighed med andre relevante videnskilder, og at disse befolkningers sprog og kultur beskyttes

r) at prioritere programmer for mental sundhed, læse- og skrivefærdigheder, sprog og ungdom i EU's arktiske samarbejde, hvilket vil være at imødekomme anbefalinger fra arktiske oprindelige folks og ungdomsforas side

s) at respektere artikel 19 i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, hvori deres rettigheder er fastsat; på samme måde at sikre, at EU's og medlemsstaternes aktiviteter i det arktiske område bidrager til og ikke skader oprindelige samfunds velfærd og rettigheder i henhold til Ottawa-erklæringen fra 1996; at overveje og modvirke oprindelige folks øgede eksponering for udenlandsk indblanding og desinformationskampagner, hvormed man forsøger at instrumentalisere komplekse og unikke sammenhænge til skadevoldende formål

t) fuldt ud at integrere anbefalingerne i Kiruna-erklæringen fra 2013 i EU's politik for Arktis, herunder ved at støtte øget finansiering til vedvarende energi og bæredygtig affaldshåndtering i arktiske samfund, styrke mekanismerne for oprindelige folks meningsgivende deltagelse i arktisk forvaltning og beslutningstagning, øge befolkningssikkerheden og beredskabskapaciteten i arktiske regioner – herunder infrastruktur til eftersøgnings- og redningstjenester og katastrofeberedskab – og fremme tværfaglige forsknings- og uddannelsespartnerskaber, herunder støtte til arktiske unge og lokale og oprindelige folks institutioner

u) at fremme uindskrænket gennemførelse af fiskeriaftalen for det centrale Nordlige Ishav, der kræver, at signatarerne opretter et fælles program for videnskabelig forskning og overvågning og integrerer oprindelige folks viden, inden der gives tilladelse til fremtidige kommercielle fiskeriaktiviteter i regionen

v) i anerkendelse af, at et befolket Arktis, grænseoverskridende infrastruktur og modstandsdygtige samfund er af strategisk betydning for den europæiske sikkerhed, at styrke samarbejdet inden for og med det europæiske Arktis; navnlig at støtte udviklingen af nord-til-nord- og øst-til-vest-baserede infrastrukturprojekter i svenske og finske arktiske områder, med særlig vægt på at skabe øget kapacitet for den eksisterende jernbane fra Finland til Det Nordlige Ishav og afsøge nye multimodale transportforbindelser, der kan styrke konnektiviteten mellem EU og Norden og den militære mobilitet

w) i anerkendelse af betydningen af modstandsdygtig konnektivitet for de arktiske samfund og EU's sikkerhed at udforme EU-instrumenter, der aktivt fremmer øget økonomisk integration i Arktis, da investeringer i grænseoverskridende infrastruktur øger mobiliteten, stimulerer til innovation og virksomhedsudvikling og styrker forsyningssikkerheden og beredskabet gennem samarbejde mellem offentlige og private aktører

x) at anerkende, at EU's støtte til arktisk udvikling og samarbejde er afgørende for at fremme forbindelser, tillid og udviklingskapacitet i tyndt befolkede og sårbare nordlige områder

y) at anerkende, at konkurrenceevne og krisestyring i et komplekst sikkerhedspolitisk miljø afhænger af stærke, innovative samfund og lokale virksomheder med deres egen kapacitet og af tværnationalt samarbejde mellem politiske beslutningstagere, forskere, virksomheder og lokalsamfund; at anerkende, at EU i tæt dialog med relevante stater og regionale organer fortsat bør støtte kapacitetsopbygning i mere modstands- og bæredygtige arktiske samfund

z) at støtte fortsat EU-finansiering til og aktiv deltagelse i arktiske forskningsprojekter og videnskabelige drøftelser under henvisning til den afgørende rolle, som internationalt videnskabeligt samarbejde spiller i arktisk forvaltning og klimaforståelse; at fremme åben datadeling og integration af videnskabelige resultater i de politiske beslutningsprocesser, samtidig med at det sikres, at en sådan videnskabelig udveksling gennemføres med fuld bevidsthed om de nuværende forsvars- og sikkerhedsrisici, der opstår som følge af den geopolitiske situation

aa) at anerkende den unikke rolle, som universiteter i arktiske landdistrikter spiller som drivkraft for regional udvikling, økonomisk vækst gennem innovation inden for forskning og virksomheder, tiltrækning af tilflyttere, styrkelse af lokale og regionale kompetencer og færdigheder, fremme af regional samhørighed og formidling af viden og information, som bidrager til at opbygge modstandskraft og beredskab; at støtte arktiske universiteter, herunder gennem finansielle bidrag via forskellige EU-programmer; at støtte initiativer til uddannelses- og forskningsmobilitet mellem universiteter i EU og videregående uddannelsesinstitutioner i Arktis, herunder i Grønland, Island og Nordnorge, for at fostre en ny generation af arktiske eksperter og uddybe det mellemfolkelige samarbejde; at øge finansieringen af tværfaglig arktisk forskning og støtte oprettelsen af et "europæisk ekspertisecenter for arktisk forskning" ved hjælp af Copernicus-tjenester, åbne datainfrastrukturer, feltmålinger og traditionel viden for at levere operationelle videnskabelige produkter, der kan underbygge EU's beslutningstagning og samarbejde med legitime internationale partnere

ab) i lyset af den stigende tilslutning til EU-tiltrædelse i Island at udtrykke imødekommenhed over for de politiske beslutningstageres intention om at afholde en folkeafstemning senest i 2027 om genoptagelse af tiltrædelsesforhandlinger og deres tilsagn om at respektere afstemningens resultat som demokratisk udtryk for det islandske folks vilje; i mellemtiden at samarbejde proaktivt med den islandske regering om at promovere fordelene ved et potentielt EU-medlemskab og forberede sig på en genoptagelse af tiltrædelsesprocessen, hvis Island formelt genaktiverer sin ansøgning, samtidig med at samarbejdet om fælles interesser straks styrkes, og der tilbydes EU-bistand til bekæmpelse af hybride trusler og udenlandsk indblanding

ac) at udtrykke glæde over den islandske regerings beslutning om at indlede forhandlingerne om et sikkerheds- og forsvarspartnerskab med EU; at tilkendegive, at den heraf følgende aftale vil være afgørende for de fremtidige forbindelser mellem EU og Island

ad) at anerkende Norge som en central EU- og NATO-allieret og understrege det fortsatte behov for at styrke sikkerheds- og forsvarssamarbejdet med fuld tilpasning til NATO's forpligtelser; i den forbindelse og i betragtning af, at norsk EU-medlemskab ville kunne styrke både landets egne interesser og EU's geopolitiske modstandskraft ved at lukke kritiske huller i sidstnævntes kollektive forsvar – navnlig i GIUK gap –, at afsøge mulighederne for et uddybet samarbejde med Norge, herunder en eventuel udvidelse af artikel 42, stk. 7, i traktaten om Den

Europæiske Union til at omfatte Norge og Norges eventuelle tiltrædelse af EU; at fremhæve, at et omfattende forsvarssamarbejde med Norge allerede er muligt, som det fremgår af det solide nordiske forsvarssamarbejde, der bør tjene som model for tættere forbindelser mellem EU og Norge

ae) i betragtning af Norges afgørende rolle i EU's energisikkerhed, idet landet tegnede sig for mere end 30 % af EU's gasimport i 2024, at styrke samarbejdet om energimodstandsdygtighed og diversificering af forsyningen som et vigtigt redskab – sammen med andre strategiske infrastrukturprojekter såsom gaskorridoren i Østersøen – for at opnå strategisk autonomi for EU, øget modstandsdygtighed og mindre afhængighed af russiske energiforsyninger

af) at udtrykke glæde over Norges fortsatte støtte til Ukraine, herunder den seneste beslutning om at tildele næsten 600 mio. EUR til det ukrainske luftværn

ag) i lyset af den store bekymring, som Parlamentet har udtrykt i forbindelse med Grønlands voksende geopolitiske betydning – som er blevet forværret af, at eksterne aktører har stillet spørgsmålstegn ved det danske rigsfællesskabs forhold og den danske overhøjhed, og om forlydender om udenlandsk indblanding i landets indre anliggender, navnlig den amerikanske regerings erklæringer – at bekræfte sin opbakning til Grønlands ret til selvbestemmelse og at understrege, at beslutninger vedrørende Grønlands forfatningsmæssige fremtid og internationale forbindelser udelukkende skal træffes af de grønlandske borgere, uden noget eksternt pres

ah) i betragtning af Grønlands stigende relevans for de arktiske og europæiske sikkerhedsrammer samt den øgede støtte blandt grønlænderne til EU-tiltrædelse, idet ca. 60 % af grønlænderne ifølge meningsmålinger nu går ind for en tilbagevenden til EU, at vise imødekommenhed over for ethvert potentielt initiativ fra det grønlandske hjemmestyres side til at styrke landets politiske, institutionelle og økonomiske forbindelser med EU; at tilskynde EU til at uddybe sine strategiske og økonomiske partnerskaber, herunder i forbindelse med en eventuel tiltrædelse, hvis og når det grønlandske folk ønsker det; i den forbindelse at understrege, at EU-medlemskab, som vil give adgang til initiativer såsom Iris[2] og Galileo, vil give Grønland en stærkere stemme i medbestemmelsen over arktiske forhold, midlerne til at beskytte dets kritisk vigtige økosystemer og vil gøre det muligt at opbygge kritisk infrastruktur på en bæredygtig måde, efterhånden som der opstår nye nordlige handelsruter, og samtidig også forbedre landets sikkerhed

ai) at tage Grønlands første sikkerhedsstrategi til efterretning, som

har titlen "Grønland i Verden: Intet om os uden os – Grønlands udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik 2024-2033", som afspejler princippet om meningsgivende inddragelse af arktiske befolkninger i udformningen af politikker, der indvirker på deres del af verden; noterer sig anbefalingen i strategien om, at der oprettes et fredscenter i Nuuk, der vil skulle fremme dialog og understøtte forskning og mægling

aj) at anerkende, at Grønland har tilsluttet sig EU-sanktionerne mod Rusland efter invasionen af Ukraine; at understrege, at åbningen af Kommissionens kontor i Nuuk markerer en ny fase i samarbejdet med Grønland, som, selv om det ikke er en medlemsstat, længe har opretholdt et tæt samarbejde med EU og nydt godt af dets finansielle støtte, herunder i uddannelsessektoren

ak) at styrke samarbejdet med Canada; at fremhæve den strategiske relevans af partnerskabet mellem EU og Canada i lyset af fælles demokratiske værdier og globalt ansvar og at fremme sikkerheds- og forsvarssamarbejdet i Arktis som led i en ambitiøs og fremadskuende EU-canadisk dagsorden

al) navnlig at fremhæve behovet for øget samarbejde for at bekæmpe Ruslands og Kinas ondsindede aktiviteter i Arktis, samtidig med at den økonomiske udvikling fremmes, idet det skal erindres, at militært samarbejde også kan styrke lokalsamfund; at udvikle en struktureret dialog inden for rammerne af den samlede økonomi- og handelsaftale mellem EU og Canada[3] med fokus på beskyttelse af økosystemer og biodiversitet, gennemførelse af internationale miljøstandarder, modstandsdygtig infrastruktur, søfartsrute-sikkerhed og indarbejdelse af oprindelige folks viden i beslutningsprocesser; at ihukomme det enorme potentiale for EU-canadisk samarbejde om canadiske naturressourcer; at tilskynde til et tættere samarbejde på videnskabelige og kulturelle områder for at styrke oprindelige folk og styrke arktisk modstandsdygtighed; at understrege, at samarbejde om infrastrukturudvikling og -forvaltning og modeller for oprindelige folks partnerskab er af central betydning for samarbejdet mellem EU og Canada; at opprioritere hurtige skridt til at uddybe det politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige samarbejde med Canada i betragtning af landets rolle som stiftende medlem af Arktisk Råd og en strategisk EU-partner

am) at fremme dialogen mellem EU og USA om Arktis; at fremhæve

---

3 Den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (EUT L 11 af 14.1.2017, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2017/37/oj).

EU's og USA's mange fælles udfordringer i Arktis, lige fra klima til sikkerhedssamarbejde; understreger, at det EU-amerikanske samarbejde i Arktis er afgørende for at kunne inddæmme Rusland og Kina og sikre fælles sikkerhed mellem EU og USA

an) at understrege, at en stærkere regional dialog med ligesindede partnere i Arktis er nødvendig, og opfordre EU's ledere til at samle lederne af ligesindede arktiske partnere med henblik på at fastlægge en fælles, væsentlig og levedygtig langsigtet arktisk strategi

ao) at styrke multilateral forvaltning og multilateralt samarbejde gennem Arktisk Råd, navnlig under det nuværende danske formandskab og anført af Grønland i perioden 2025-2027; i den forbindelse indtrængende at opfordre alle medlemmer til at opretholde fredelige, lovbaserede forvaltningsrammer og til at genoprette et effektivt multilateralt samarbejde med særlig vægt på miljøbeskyttelse, bæredygtig udvikling og oprindelige folks rettigheder

ap) at styrke samarbejdet med Arktisk Råds observatørstater såsom Japan og Sydkorea med fokus på bæredygtig teknologi, isbryderkapacitet og søfartssikkerhed, samtidig med at EU's strategiske interesser beskyttes

aq) at forny sine bestræbelser på at støtte EU's ansøgning om fuld observatørstatus i Arktisk Råd og udbygge EU's deltagelse i arbejdsgrupperne under Arktisk Råd

ar) at øge finansieringen af og støtten til samarbejde med centrale arktiske institutioner såsom Det Arktiske Økonomiske Råd, det arktiske borgmesterforum og Det Stående Udvalg af Arktiske Parlamentarikere, herunder gennem kapacitetsopbygning, fælles projekter og forskningsinitiativer, idet disse interessenters afgørende rolle med hensyn til at fremme bæredygtig udvikling og lokalt engagement i hele det arktiske område skal nyde anerkendelse

as) at anerkende, at en opgraderet og forbedret EU-strategi for Arktis også kræver yderligere finansielle ressourcer; at sikre, at den næste flerårige finansielle ramme stimulerer strategiske investeringer i arktisk skibsfartskapacitet, moderne kommunikationssystemer, logistikknudepunkter og støtteinfrastruktur, herunder isbrydere; understreger, at sådanne investeringer skal sikre nøje overholdelse af miljøstandarder og meningsgivende deltagelse af oprindelige befolkningsgrupper i alle planlægnings- og gennemførelsesfaser

at) at styrke mandatet for den særlige udsending for arktiske anliggender ved at sørge for klarere beføjelser, tilstrækkelige ressourcer og ansvar for at overvåge sikkerheds- og

miljøudviklingen, repræsentere EU i arktiske fora, koordinere arktisk politik, samarbejde med oprindelige befolkningsgrupper og aflægge rapport til Rådet og Parlamentet

au) at opfordre til, at der oprettes en særlig arktisk enhed under EU-Udenrigstjenesten for at fremme en mere omfattende og proaktiv tilgang over for arktiske stater og interessenter; at fremhæve, at EU bør anse det arktiske område for en langsigtet partner for bæredygtig velstand og prioritere samarbejde om økonomiske, miljømæssige og sikkerhedsmæssige spørgsmål; indtrængende at opfordre EU-Udenrigstjenesten til at opbygge specifik arktisk ekspertise, herunder gennem uddannelse af personale og tættere samarbejde med arktiske samfund og institutioner, og styrke EU's deltagelse i Arktisk Råds arbejdsgrupper; at betone, at denne kapacitetsopbygning skal understøttes af tilstrækkelig finansiering, herunder ressourcer til oplæring af personale, forskning og opbygning af partnerskaber med arktiske samfund og institutioner for at sikre en omfattende, informeret, effektiv og koordineret tilgang til EU's politik for Arktis

av) at undersøge og etablere en formel EU-repræsentation på Færøerne for at styrke den politiske dialog, udbygge samarbejdet om fiskeri, modstandsdygtighed over for klimaforandringer og bæredygtig udvikling og konsolidere EU's strategiske tilstedeværelse i Nordatlanten;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt, til orientering, til de arktiske staters regeringer og parlamenter og til repræsentative organisationer for oprindelige folk.